

EBA/GL/2019/01

---

17. januar 2019

Retningslinjer

---

om specifikation af eksponeringstyper,
som skal forbindes med høj risiko

---

1. Efterlevelse og indberetningspligter

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 1.7.2019 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2018/xx". Underretninger skal fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. I disse retningslinjer fastsættes det, hvilke typer eksponeringer ud over dem, der er nævnt i artikel 128, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som skal forbindes med særlig høj risiko, og under hvilke omstændigheder i henhold til artikel 128, stk. 3, i samme forordning.
6. På EBA's eget initiativ indeholder disse retningslinjer desuden kun definitioner af begreberne "venturekapital" og "private equity", jf. artikel 128, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Anvendelsesområde

7. I disse retningslinjer præciseres begreberne investering i venturekapitalselskaber og investeringer i private equity som nævnt i artikel 128, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013. Retningslinjerne præciserer også, hvilke typer eksponeringer, ud over dem, der er nævnt i artikel 128, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som skal forbindes med særlig høj risiko, og under hvilke omstændigheder i overensstemmelse med mandatet i artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Målgrupper

8. Disse retningslinjer er henvendt til de kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010, og til institutter, som defineret i artikel 4, stk.1, i samme forordning.

Definitioner

9. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, den samme betydning i retningslinjerne.

3. Gennemførelse

Anvendelsesdato

10. Disse retningslinjer er gældende fra 1.7.2019.

4. EBA's retningslinjer for fastlæggelse af eksponeringstyper, som skal forbindes med særlig høj risiko

---

4.1. Investeringer i venturekapitalselskaber og/eller private equity

1. Institutter bør tage i betragtning, at investeringer i venturekapitalselskaber som omhandlet i artikel 128, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 som minimum omfatter enhver investering, der opfylder begge følgende betingelser:

(a) investeringen er en af følgende type investeringer:

- (i) ikkegældsaserede eksponeringer, som ikke er noteret på en børs, og som udgør en efterstillet restfordring på aktiverne i eller indtægterne fra en virksomhed, der ikke er noteret på en børs
- (ii) gældsaserede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra i), og som ikke er noteret på en børs

(b) Investeringen gennemføres med det formål at yde finansiering til nyoprettede virksomheder, herunder til udvikling af et nyt produkt og relateret forskning for virksomheden med henblik på at bringe produktet i omsætning, til at opbygge virksomhedens produktionskapacitet eller til at udvide virksomhedens aktiviteter.

2. Institutter bør tage i betragtning, at investeringer i private equity, jf. artikel 128, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, som minimum omfatter investeringer, der opfylder begge følgende betingelser:

(a) investeringen er en af følgende typer investeringer:

- (i) alle ikkegældsaserede eksponeringer, som ikke er noteret på en børs, og som udgør en efterstillet restfordring på en virksomheds aktiver eller indkomst
- (ii) gældsaserede eksponeringer og andre værdipapirer, partnerskaber, derivater eller andre instrumenter, hvis økonomiske indhold svarer til de eksponeringer, der er anført i litra i), og som ikke er noteret på en børs

(b) Investeringen gennemføres med det formål at generere en fortjeneste ved hjælp af en gearet overtagelse, en børsintroduktion, salg af aktieposten på anden måde eller enhver transaktion med en tilsvarende økonomisk substans.

Investeringer, hvor instituttet har til hensigt at udvikle et strategisk forretningsforhold med den virksomhed, det har investeret i, bør ikke betragtes som private equity i disse retningslinjer. Sådanne investeringer kan dog stadig udgøre højrisikoeksponeringer i henhold til afsnit 4.2 i disse retningslinjer.

4.2. Andre typer eksponeringer, som skal betragtes som højrisikoeksponeringer

3. Anvendelsesområdet for identifikationen af poster, der er forbundet med særlig høj risiko, og som ikke allerede er omfattet af artikel 128, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør omfatte alle eksponeringsklasser med særlig vægt på de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 112, litra g), p) og q), i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. Institutter bør som minimum identificere poster, der er forbundet med særlig høj risiko, blandt dem, der er omhandlet i stk. 3, og som er eksponeringer, hvor risikoniveauerne og risikofaktorerne er atypiske i forhold til andre debitorer, eller transaktioner i samme eksponeringsklasse.
5. Med henblik på stk. 4 bør institutter som minimum identificere alle følgende eksponeringer som eksponeringer, hvor risikoniveauerne og risikofaktorerne er atypiske i forhold til andre debitorer eller transaktioner i samme eksponeringsklasse:
  - (a) finansiering af spekulative investeringer i både finansielle og ikke-finansielle aktiver, bortset fra fast ejendom, hvor låntager har til hensigt at videresælge aktiverne med henblik på fortjeneste, herunder finansiering af spekulative investeringer i løsøre, landbrugsprodukter eller immaterielle aktiver (såsom licenser eller patenter), hvor begge følgende betingelser er opfyldt:
    - (i) der er en særlig høj risiko for tab i tilfælde af låntagerens misligholdelse, navnlig i tilfælde af utilstrækkelig markedslivviditet eller store prisudsving for det finansierede aktiv som endnu ikke i tilstrækkelig grad er blevet afbødet af kontraktlige aftaler, herunder uigenkaldelige forhåndsftaler om salg,
    - (ii) der er ikke tilstrækkelige andre indtægter og aktiver til rådighed for låntageren til at udligne tabsrisikoen for det finansierende institut, navnlig i tilfælde, hvor tabsrisikoen er høj i forhold til låntagerens finansielle ressourcer
  - (b) enhver eksponering, for hvilken der ikke foreligger en emnespecifik ekstern kreditvurdering, som er mod en enhed, der er oprettet specifikt til finansiering eller drift af andre fysiske aktiver end fast ejendom, eller som er en eksponering, som er økonomisk sammenlignelig med kontraktlige ordninger, der giver långiver en betydelig grad af kontrol over aktiverne og den indkomst, de genererer, og for hvilken den primære kilde til at tilbagebetale forpligtelsen er den indkomst, der genereres af de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervmæssig virksomheds separate tilbagebetalingsevne, hvor en af følgende betingelser er opfyldt:
    - (i) instituttet har i sin analyse påvist en høj risiko for tab som følge af en eller flere af følgende:

- væsentlige mangler i den finansielle styrke hos enheden med særligt formål
  - væsentlig usikkerhed med hensyn til det politiske og retlige miljø i forbindelse med projektets placering, såfremt det er relevant
  - karakteristika for transaktioner eller aktiver
  - sponsors eller bygherrens formindskede styrke
- (ii) instituttet har konstateret en høj risiko for tab på en eksponering i forbindelse med projektf finansiering i form af et enkelt projekt i sin før-operationelle fase, hvor det endnu ikke har en positiv driftslikviditet, der er tilstrækkelig til at dække eventuelle resterende kontraktlige forpligtelser og faldende langfristet gæld, og hvor dets pengestrømme tjener både som sikkerhed og som en kilde til tilbagebetaling, som instituttet ikke anser for at være af høj kvalitet, da det gør den ude af stand til at opfylde sine finansielle forpligtelser rettidigt.
6. For alle aktieeksponeringer mod en given udsteder, bør det overvejes, om de skal klassificeres som poster med særlig høj risiko, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
- (a) instituttets risikovægt for enhver gældseksponering mod samme udsteder er 150 %
- (b) instituttet ville risikovægte udsteders gæld 150 %, hvis disse gældsforpligtelser var eksponeringer for instituttet af en af følgende årsager:
- (i) den tilknyttede kreditvurdering foretaget af et eksternt kreditvurderingsbureau (ECAI), som instituttet har udpeget for den tilsvarende gældsforpligtelse, medfører en risikovægt på 150 %
- (ii) udstederen har misligholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013.

4.3. Anmeldelseskrav

7. Hvis institutter identificerer alle enhver eksponeringstype med en særlig høj risiko for tab i overensstemmelse med betingelserne i artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra dem, der er identificeret i overensstemmelse med stk. 5 eller 6, bør institutter underrette de kompetente myndigheder i deres jurisdiktion sammen med en kort beskrivelse af de vigtigste karakteristika for disse eksponeringer. De kompetente myndigheder bør efterfølgende underrette EBA om dette.

Ledsagende dokumenter

Cost-benefit-analyse/konsekvensanalyse

Denne konsekvensanalyse giver en analyse af de potentielle omkostninger og fordele ved den politik, der er fastlagt i disse retningslinjer. Denne analyse giver læseren et overblik over resultaterne med hensyn til identificere problemet, de muligheder, der er identificeret for at løse problemet, og de potentielle virkninger af disse løsninger.

Den følgende analyse består af tre dele: Den første del indeholder en analyse af basisscenariet med hensyn til institutternes nuværende praksis, tilsynsregler og -praksis og de lovgivningsmæssige rammer. Den anden del indeholder de overvejede muligheder med hensyn til de vigtigste politiske beslutninger, der indgår i høringsdokumentet. Endelig er cost-benefit-analysen baseret på de vigtigste politiske ændringer i forhold til gældende tilsynsregler og -praksis, institutternes nuværende praksis og de lovgivningsmæssige rammer.

A. Problemformulering

Det spørgsmål, der behandles i retningslinjerne, er manglen på en fælles institutionel og tilsynsmæssig praksis vedrørende de eksponeringstyper, der er forbundet med særlig høj risiko, og under hvilke omstændigheder. En eksponering, der indebærer en særlig høj risiko ved anvendelse af artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, tildeles en risikovægt på 150 %. Alle spørgsmål, der er blevet overvejet under arbejdet med at udarbejde disse retningslinjer, har til formål at harmonisere reglerne for at identificere eksponeringer, der skal forbindes med særlig høj risiko.

B. Politiske målsætninger

Formålet med retningslinjerne er at sikre konvergens mellem institutternes vurdering af, hvorvidt en eksponering udgør en særlig høj risiko, jf. artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Forskelle i institutternes og tilsynsmyndighedernes praksis med hensyn til at specificere eksponeringstyper, der bør betragtes som særlig høj risiko, kan føre til ulige konkurrencevilkår mellem institutterne samt til uberettiget variation i risikovægtede aktiver (RVA) i standardmetoden. Medlemsstaterne og institutterne forventes at øge sammenligneligheden af kravene til egenkapital.

Retningslinjerne har til formål at præcisere, hvilke former for eksponeringer, der skal forbindes med særlig høj risiko, ved at:

- præcisere begreberne investering i venturekapital og investeringer i private equity som omhandlet i artikel 128, stk. 2, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013.
- fastlægge en generel tilgang til at identificere eksponeringer, der skal forbindes med særlig høj risiko

- angive eksempler på eksponeringstyper, der bør betragtes som eksponeringer, der skal forbindes med særlig høj risiko
- indføre en anmeldelsesordning for enhver anden højrisikoeksponering, der er tillagt en 150 % risikovægt ved at anvende artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som ikke er omfattet af andre krav i disse retningslinjer.

C. Basisscenario

Referencescenariet kan defineres ud fra tilsynsreglerne og -praksis, institutternes nuværende praksis og de lovgivningsmæssige rammer.

Basisscenariet, hvad angår forventninger til tilsyn, er fastlagt på grundlag af oplysninger, der er udvekslet mellem de kompetente myndigheder, der deltog i de relevante arbejdsgrupper. På grundlag af denne udveksling kan det antages, at spekulative investeringer og specialiseret långivning af lav kvalitet allerede er taget i betragtning i visse EU-jurisdiktioner med henblik på at identificere eksponeringer forbundet med særlig høj risiko.

Basisscenariet med hensyn til institutternes nuværende praksis antages at være sammenligneligt med basisscenariet vedrørende tilsynet.

Basisscenariet med hensyn til de lovgivningsmæssige rammer er fastsat i den nuværende forordning (EU) nr. 575/2013 og indeholder derfor ikke noget udgangspunkt for konsekvensanalysen, da der i øjeblikket ikke er fastsat nogen specifikke eksponeringstyper i henhold til artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

D. Overvejede løsningsmodeller

Anvendelsesområdet for retningslinjerne for identificering af eksponeringer forbundet med høj risiko

Det blev drøftet at udelukke flere eksponeringsklasser fra anvendelsesområdet for disse retningslinjer. Det blev især foreslået, at eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker, mod regionale regeringer og lokale myndigheder samt eksponeringer mod offentlige enheder udelukkes fra retningslinjernes anvendelsesområde, med den begrundelse, at sådanne eksponeringer ikke forventes at blive udsat for en høj risiko for tab. Det skal i den forbindelse bemærkes, at artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 ikke kan begrænses til bestemte eksponeringsklasser, og at denne artikel derfor også finder anvendelse på ovennævnte eksponeringsklasser. Det skal desuden bemærkes, at det i praksis er meget usandsynligt, at nogen eksponering fra disse eksponeringsklasser vil falde ind under de eksponeringstyper, der er beskrevet i punkt 3, 4, 5 eller 6 i disse retningslinjer.

Det blev desuden foreslået, at "eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker" i henhold til artikel 117, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 fritages fra retningslinjerne, da de risikovægtes med 0 %. Med hensyn til disse eksponeringer modsiger vurderingen med henblik på høj risiko multilaterale udviklingsbankers iboende karakter, som skabes i forbindelse med økonomiske og sociale udviklingsprojekter, og som har et stort offentligt medlemskab. Som påpeget i det foregående afsnit,

kan retningslinjerne imidlertid ikke begrænse det generelle anvendelsesområde for artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Endelig blev det overvejet at udelukke SMV'er fra retningslinjernes anvendelsesområde. I den forbindelse blev det fundet, at vurderingen af disse i forbindelse med højrisikoforhold kan have en negativ indvirkning på finansieringen af SMV'er, som spiller en afgørende rolle for at skabe økonomisk vækst og beskæftigelse på EU-markedet (se betragtning 44 i forordning (EU) nr. 575/2013). Dette argument er blevet uddybet i afsnittet "Baggrund og begrundelse" i høringsdokumentet. Artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder imidlertid anvendelse på SMV'er gennem denne forordning, og retningslinjerne kan ikke reducere det generelle anvendelsesområde for denne artikel som anført ovenfor. Det skal dog bemærkes, at det er meget usandsynligt, at SMV-eksponeringer vil falde ind under de eksponeringstyper, der er omfattet af stk. 4 og 5, og det blev derfor anset for at være hensigtsmæssigt at bevare SMV'er inden for rammerne af vurderingen, da denne med henblik på artikel 128, stk. 3, ellers kunne blive utilstrækkeligt harmoniseret.

Forvaltningsmæssige aspekter

Det blev overvejet at medtage forvaltningsmæssige aspekter i retningslinjerne, hvilket ville have krævet, at institutterne i deres interne politikker, f.eks. deres risikovillighed med hensyn til højrisikoeksponeringer, vurderede højrisikoeksponeringer for nyanskaffede virksomheder og for eksponeringer, der allerede er i beholdningen, samt andre forvaltningsmæssige aspekter. For at sikre, at retningslinjerne fortsat er i overensstemmelse med det mandat, der er fastsat i artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, blev der ikke gået videre med disse overvejelser.

Liste over kriterier

Det blev også overvejet at indføre en liste over mere detaljerede og objektive kriterier for at vurdere, om enkelte eksponeringer/transaktioner er omfattet af en høj risiko for tab. Dette ville have krævet, at institutterne skulle identificere yderligere relevante eksponeringstyper, som ikke allerede er omfattet af artikel 128, stk. 2, i kapitalkravsforordningen eller andre dele af retningslinjerne. Mere detaljerede og objektive kriterier, som f.eks. disse, ville have krævet, at institutterne skulle identificere eksponeringer, der begrænser niveauer og intervaller af risikofaktorer, som for andre låntagere eller transaktioner ikke er almindelige i en bestemt eksponeringsklasse, samtidig med at der tages hensyn til:

- (a) udløsende faktorer baseret på instituttets egen kreditvurdering, der viser, at en låntager ikke har tilstrækkelige finansielle midler til at tilbagebetale sin gæld
- (b) væsentligheden af den mængde eksponering, den andel af den usikrede del eller det niveau af belåningsgraden, som ville medføre en høj risiko for tab
- (c) interne eller eksterne kreditvurderinger/kvaliteter, der giver udtryk for et højt risikoniveau eller andre aspekter, som ville medføre en stor risiko for tab.

Disse betragtninger blev dog forkastet af følgende grunde:

- Hvis der skulle stilles en sådan liste til rådighed, ville det blive anset for nødvendigt at fastsætte tærskler for de enkelte udløsende faktorer, ellers ville tildelingen af en eksponering til eksponeringsklassen for høj risiko være bankspecifik, hvilket ville være i strid med standardmetoden. Det blev anset for at være yderst vanskeligt at kalibrere sådanne tærskler.
- Det blev konkluderet, at institutter, der anvender standardmetoden ikke altid har de krævede oplysninger ved hånden. Desuden ville de foreslåede udløseres skulle defineres med et højt detaljeringsniveau, hvilket banker, der anvender standardmetoden vil have svært ved at vurdere i praksis (f.eks. belåningsgraden i forhold til den nuværende eller oprindelige markedsværdi, og hvordan markedsværdien skal defineres).

Synspunkter fra interessentgruppen for banker (BSG)

Interessentgruppen for banker (BSG) glæder sig over muligheden for at bidrage til høringen om "EBA's retningslinjer for eksponeringer, der skal tildeles et højt risikoniveau".

Det er vigtigt at bemærke, at eksponeringsklassen for høj risikoeksponering i øjeblikket analyseres i forbindelse med trepartsforhandlingerne om kapitalkravsforordning II (CRR2), hvilket signifikant kan ændre anvendelsesområdet for artikel 128 betydeligt. Det gælder også for gennemførelsen af den nye Basel III-ramme (færdiggørelse).

Disse retningslinjer udgør derfor meget midlertidige tiltag, når det gælder de risikovægtede aktiver. Indførelsen af en meddelelsesprocedure i henhold til stk. 6 ville kun medføre en regelbyrde af lav merværdi over en kort periode på det tidspunkt, hvor bankerne gennemfører kapitalkravsforordning II (CRR2) og derefter færdiggør Basel III.

Desuden synes det at være hensigtsmæssigt at tilpasse definitionerne til dem, der anvendes i Basel III-standardmetoden for kreditrisiko, og især til de spekulative eksponeringer, der ikke er noteret, og anden efterstillet gæld, kapital og egenkapital.

Derudover anbefaler vi, at alle investeringer, for hvilke en bank agter at udvikle et strategisk forretningsforbindelse med det pågældende selskab, ikke betragtes som privat kapital i disse retningslinjers forstand.

Desuden bør kriteriet for høj eksponering ikke gælde for sager om ejendomsudvikling, hvor fremtidige løfter om salg er baseret på uigenkaldelige forpligtelser.

Sidst, men ikke mindst, anerkender BSG EBA's indsats for at foretage en grundig gennemgang af de risikovægtede aktiver og navnlig af IR-metoden. Når det er sagt, er der behov for en yderligere analyse af den nuværende kapitalkravsforordnings definition af spekulativ fast ejendom. EU's tilgang er meget bred, da den kræver, at næsten al ejendomsfinansiering anses for at udgøre en høj risiko. Der er behov for flere retningslinjer for at sondre mellem spekulative og ikkepekulative projekter.

Synspunkter vedrørende den offentlige høring og udtalelsen fra BSG

EBA har hørt offentligheden om udkastet til forslag indeholdt i høringsdokumentet [CP/EBA/2018/03](#).

Høringsperioden varede i tre måneder og sluttede den 17. juli 2018. Der blev modtaget i alt 13 svar, hvoraf 11 blev offentliggjort på EBA's websted.

Et sammendrag af hovedpunkterne og andre kommentarer fra høringen, analysen og drøftelserne, som udløstes af disse bemærkninger samt de tiltag, der er besluttet for at afhjælpe dem ved behov, fremgår af nedenstående tabeller.

I mange tilfælde fremsatte flere brancheorganisationer tilsvarende bemærkninger, eller samme organ gentog sine bemærkninger i sine svar på forskellige spørgsmål. I sådanne tilfælde indgår bemærkningerne og EBA's analyse i det afsnitt i dette dokument, hvor EBA synes, at de passer bedst ind.

Ændringer af udkastet til retningslinjer er blevet indarbejdet som følge af de svar, der blev modtaget under den offentlige høring.

Sammenfatning af centrale spørgsmål og EBA's svar

Blandt de bemærkninger, der blev modtaget i løbet af høringsperioden, satte nogle spørgsmålstejn ved tidsplanen for retningslinjerne. De mente enten, at retningslinjerne kom for sent efter udarbejdelsen (i 2013) af mandatet i artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller at retningslinjerne vil foregribe (i) den kommende EU-gennemførelse af den reviderede Basel III-ramme, som ikke omfatter den forskrevne eksponeringsklasse "Poster forbundet med særlig høj risiko", og (ii) mulige ændringer af artikel 128 inden for rammerne af kapitalkravsforordning II (CRR2). EBA mener, at samspillet med tidsplanen for de kommende revisioner af den nuværende ramme er uundgåelig, men vanskelig at forudsige med hensyn til tidspunktet, og derfor er der behov for retningslinjer for behandling af aktuelle eksponeringer forbundet med høj risiko. Disse retningslinjer vil ikke blot muliggøre en højere grad af sammenlignelighed med hensyn til den nuværende praksis med at identificere eksponeringer forbundet med høj risiko, men også lette overgangen til de kommende lovbestemte revisioner ved at gøre det muligt for banker og tilsynsmyndigheder at anvende retningslinjerne til at identificere risikofaktorer, der ligger på linje med den fremtidige Basel-ramme.

Flere respondenter rejste spørgsmål vedrørende definitionen og den tilsynsmæssige behandling af spekulativ ejendomsfinansiering, selv om det i høringsdokumentet understreges, at denne type eksponering ikke er omfattet af retningslinjerne, da den allerede er omfattet af artikel 128, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013. EBA's beslutning om at udelukke spekulativ finansiering af fast ejendom fra retningslinjerne blev baseret på den betragtning, at CRR allerede indeholder en definition af dette. Endvidere er der tale om et område, hvor der kommer til at ske væsentlige ændringer inden for Basel III-regelsættet, og det kan derfor føre til enten at gennemførelsen af Basel III-aftalen foregribes eller en inkonsekvent gennemførelse af den kommende Basel III-aftale risikeres. Ikke desto mindre vil industriens bemærkninger blive vurderet nøje under den aktuelle debat i EBA om dette emne.

Der blev i løbet af høringsperioden modtaget bemærkninger fra respondenter, som var uenige i at inddrage begrebet private equity og venturekapital i retningslinjerne. Respondenterne påpegede, at

definitionen af private equity og venturekapital som den næstbedste løsning kun bør gælde for bankernes direkte investeringer og bør udelukke alle investeringer i form af aktier eller andele i en CIU. Det blev desuden fastslået, at definitionerne bør bringes på linje med dem, der er fastsat i Basel III-regelsættet, og navnlig med de spekulative unoterede eksponeringer og andre efterstillede fordringer, kapital- og aktieeksponeringer (stk. 50-53). EBA har i overensstemmelse med sine beføjelser taget initiativ til, udelukkende i forbindelse med disse retningslinjer, at fastlægge en definition af begreberne private equity og venturekapital. Dette skridt er taget netop på grund af manglen på vejledning, der er til rådighed for offentligheden om disse begreber, og fordi definitionerne anses for at være nødvendige for at kunne yde vejledning og sikre harmonisering med hensyn til de eksponeringstyper, der betragtes som investeringer i venturekapital og private equity. Desuden præciserer EBA, at definitionerne gælder for direkte investeringer, og når gennemsigtmethode anvendes for eksponeringer i form af aktier eller andele i kollektive investeringsordninger (CIU'er), i overensstemmelse med det svar, Kommissionen gav på spørgsmål & svar 2013_374.

Mange af de bemærkninger, der er blevet fremsat vedrørende høringsdokumentet, har taget fat på spørgsmålet om retningslinjernes anvendelsesområde, hvor respondenter har fremlagt blandede udtalelser om, hvorvidt retningslinjerne bør anlægge en bredere eller mere snæver opfattelse, for så vidt angår de eksponeringsklasser, der bør udelukkes i forbindelse med identifikationen af eksponeringer forbundet med høj risiko. På baggrund af disse bemærkninger har EBA ændret afsnit 4.2 i retningslinjerne for at give institutterne et klarere, holistisk identifikationssystem for eksponeringer forbundet med høj risiko. Dette er i overensstemmelse med det mandat, som EBA har fået i medfør af artikel 128, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. Mandatet tager også hensyn til empiriske beviser for, hvordan de finansielle institutter fungerer. Derfor er den underliggende logik for afsnit 4.2 som følger: i) stk. 3 indeholder anvendelsesområdet for denne opgave (alle eksponeringsklasser), idet der lægges særlig vægt på bestemte områder; ii) stk. 4 indeholder et generisk kriterium for, hvornår en eksponering anses for at være forbundet med høj risiko iii) stk. 5 giver eksempler på særlige tilfælde, hvor det generelle kriterium anses for at være opfyldt, og iv) stk. 6 indeholder andre særlige tilfælde, hvor det generiske kriterium anses for at være opfyldt, og som er specifikke for aktieeksponeringsklassen.

Med henyn til høringsoplægget har respondenterne sat spørgsmålstegn ved at indføre anmeldelsesmekanismen, men EBA har besluttet at fastholde den. Denne mekanisme vil være nyttig med henblik på at forstå, hvilke resteksponeringer der kan være forbundet med stor risiko, men som ikke er blevet identificeret ved hjælp af de tidligere trin i retningslinjerne. Modtagere af meddelelserne bør imidlertid være de kompetente nationale myndigheder og ikke EBA direkte. Retsakten er blevet ændret i overensstemmelse hermed. Alle sådanne meddelelser bør efterfølgende videresendes til EBA, når den tekniske løsning for dette er blevet gennemført.